

Dette er Grunden til, at jeg ansaae det nødvendigt, allerede forinden det ærede Medlem motiverede sit Forslag, at omtale de Slutninger, man var kommen til med Hensyn til denne Tanke. Derimod har jeg ikke indladt mig paa i det Enkelte at gennemgaae det ærede Medlems Forslag, og jeg skal heller ikke gjøre det idag, da han jo nu er gaaet tilbage til at erklære det kun som en Illustration af en Tanke (Vilke ikke gaaet tilbage!). Sa, det er i alt Fald blevet fremlagt som et positivt Forslag, men nu har han dog tilbeels erklæret det nærmere som en Illustration af en Tanke, med Hensyn til hvis Udførelse i det Enkelte han indrømmer, at det kan trænge til en betydelig Omredaction. Jeg skal altsaa efter hans Erklæring ikke indlade mig paa i det Enkelte at gennemgaae hans Forslag for at paavise Manglerne i Enkelthederne derved, som hvis det skulde betragtes for et Forslag, som det var Meningen, saaledes som det lød, at gjøre til Lov, nødvendigviis maatte afhjælpes. — Det ærede Thing vil let see, at der mellem det af det ærede Medlem stillede Forslag og det af andre ærede Medlemmer under Nr. 3 stillede Forslag er den allerstørste Modsætning. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds vil saaledes med Hensyn til Svendborg Amt have, at Halvdelen af Expropriationsudgifterne, det vil sige 45,000 Rd., skal lægges paa Nyborg, samt paa 2 eller 3 andre Sogne i Svendborg Amt, hvorimod de ærede Medlemmer, der have stillet Forslaget under Nr. 3, endog mene, at det er for meget at lægge 45,000 Rd. paa hele Svendborg Amt, og det er jo aabenbart den største Modsætning, som kan tænkes. Førend jeg nu tillader mig at gjøre nogle Bemærkninger imod den Udveikling, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) har fremsat, skal jeg endnu omtale et Par af de Bemærkninger som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds igaar gjorde. Han meente, at det vilde være rigtigt, om Expropriationscommissionen havde været den, der

nærmere havde gjort Forslag til, hvorledes Erstatningen skulde fordeles. Jeg vil derved tillade mig at oplyse, at et saadant Forsøg har endog gjentagne Gange fra Ministeriets Side været gjort, idet nemlig ikke alene Formanden i Expropriationscommissionen, men forstjellige andre af de Mænd, der have haft med denne Sag at gjøre, samt Amtmændene have været afsøgte Forslag til noget Sligt, og Udvalget har haft i sin Besiddelse de Forslag, der i den Henseende ere fremkomne, men Resultatet har unægtelig været, at de Forslag, der ere fremkomne, have været mindre praktiske, mere umulige end noget som helst af de her opstillede. Dette Forsøg er altsaa gjort, men er fuldstændig mislykket. Med Hensyn til det ærede Medlems Raad eller anbefaling, at man jo ikke skulde tage hans Forslag som et saadant endeligt, der skulde blive Lov nu, thi det hastede ikke med at faae det til Lov iaar, idet dog alligevel Betalingen, selv efter vort Forslag, ikke skulde stee før den 1ste April 1869, saa maa jeg dog tillade mig derved at gjøre den Bemærkning, at dersom vi først i næste Session faae et Lovforslag for, har man den samme Grund til da at sige, at vi ikke kunne lade Betalingen stee før den 1ste April 1870, som vi nu have til at sige, at den ikke kan stee før 1ste April 1869, idet nemlig Grunden er, at Amtsraadene i Slutningen af 1868 maae gjøre den Bgning, som kan medføre Udbetalinger til 1ste April 1869, og saaledes vil Sagen ogsaa staae, naar vi til næste Aar her skulle forhandle om et Lovforslag, der vil medføre saadanne Udbetalinger. Jeg vil altsaa ikke raade til, at man paa nogen Maade udflyder Sagen, naar man forøvrigt har en alvorlig Billie til at ønske Sagen fremmet. Men hvorfor jeg for mit Bedkommende ønsker Sagen fremmet — jeg veed ikke, om det ærede Medlem har en beslægtet Bedægggrund til ikke at ønske den fremmet — er, fordi saa have de paagjældende Egne, der nu have et Øste om at faae Jernbaner, fra deres Side opfyldt den Fordring, der af Regjeringen og Rigsdagen er